

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

شاعر: زنده یاد "داوود سرمد"
ویراستاری و ارسال از: احمد پوپل
۰۴ سپتمبر ۲۰۲۱

زنده یاد داوود سرمد

اشعار زنده یاد «داوود سرمد»

(۱۶)

غرور فطرت

بنازم مستی پر شور موج جنبش آئینی
شکوه سادگی میبارد از آئینه روئی
به بزم خلوت ما امتیاز رنگ و بویی نیست
فلک پروازگاه همت آزادگان باشد
غرور فطرت من بار منت پر نمیدارد
به چشم هر نفس با صد جهنم رنج همسنگ است
اگر چه مژده های کاذب آزادی دادند
درین ظلمت که چشم اخترانش گریه آلود است
نمیچو شد به چشم ماهتابی چشمه نوری
که باشد در تپیدن چون دل من گرم تمرینی
که تابد از نگاه جلوه خیزش برق تمکینی
ندارد حلقه میخوارگان بالا و پائینی
نسازد آشیان بر شاخه های پست، شاهینی
اگر دوشم شود خم زیر بار کوه سنگینی
اگر آلوده سازد دامنم را داغ ننگینی
چو کوهی میفشارد شانه ها را یوغ سنگینی
نمیخندد به غیر از برق چشم تیغ خونینی
نه سوسو میزند از اوجها فانوس پروینی

ندارد در دلِ خَفّاش ره بیمِ سحرگـاهـی نمیخیزد مگر مرغِ سحر از خوابِ دیرینی؟
دلِ غمپرورم صد بار در خون میتپد هر دم که تا گل میکند در باغِ طبعم شعرِ رنگینی
به جز از ریشه‌کندن نیست درمانِ دُمل "سرمد"
که از مرهم نه بهبودی پذیرد، زخمِ چرکینی

کابل جدی ۱۳۵۲ خورشیدی